

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 4. december 2006
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2006/4099-68
Sagsbeh.: LEJ

Besvarelse af spørgsmål nr. 26 ad L 17 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 27. november 2006.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes oversende eventuelt skriftligt materiale, som lå til grund for den tekniske gennemgang af L 17 for så vidt angår tilknytningskravet, herunder skriftligt redegøre for de typeeksempler, hvor tilknytningskravet er opfyldt, som blev nævnt under den tekniske gennemgang."

Svar:

Det gældende tilknytningskrav i udlændingelovens § 9, stk. 7, blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love. Loven trådte i kraft den 1. juli 2002 med virkning for ansøgninger indgivet herefter.

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 54 ff.) fremgår det, at formålet med bestemmelsen er at opnå, at der alene meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er så stærk, at ægtefællesammenføring bør ske her i landet. Det vil være tilfældet, hvis ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Det fremgår endvidere, at ved vurderingen af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, skal udlændingemyndighederne inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation. Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, må der foretages en afvej-

ning af på den ene side den herboende persons tilknytning til Danmark og på den anden side ægtefællens tilknytning til sit hjemland. Hertil kommer en afvejning af den herboendes tilknytning til ægtefællens hjemland over for ægtefællens tilknytning til Danmark.

Ved afvejningen skal der bl.a. lægges vægt på længden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, ægtefællernes familiemæssige bånd til de respektive lande, ægtefællernes sproglige færdigheder og ægtefællernes uddannelses- og arbejdsmæssige tilknytning til de respektive lande.

I Integrationsministeriets og Udlændingestyrelsens (nu Udlændingesservice) notat af 1. december 2005 om anvendelsen af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, er den praksis, som har udmøntet sig hos udlændingemyndighederne, nærmere beskrevet. Notatet vedlægges.

I notatets afsnit 2 gennemgås de enkelte elementer i tilknytningsafvejningen med udgangspunkt i forarbejderne til lov nr. 365 af 6. juni 2002.

Det fremgår af indledningen til notatets afsnit 2, at det i notatet anførte alene har karakter af generelle retningslinjer, da der ved afgørelsen af, om tilknytningskravet må anses for opfyldt, altid skal foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag. Da opfyldelse af tilknytningskravet kræver, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end til et andet land, skal såvel den herboende som ansøgeren have opnået en vis tilknytning til Danmark for at opfylde kravet. Uanset hvor stærk tilknytning den herboende måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet som udgangspunkt således alene kunne anses for opfyldt, hvis ansøgeren tillige har en vis tilknytning til Danmark.

Tilknytningskravet vil altså efter omstændighederne kunne anses for opfyldt i tilfælde, hvor den herboende har en væsentlig tilknytning til Danmark, og hvor ansøgeren har en mindre tilknytning til Danmark, f.eks. i form af et visumophold eller lignende.

Af notatets afsnit 2 fremgår under de forskellige underpunkter, hvornår den herboende som udgangspunkt kan anses for at have væsentlig tilknytning til Danmark.

Som eksempel 1 kan nævnes den situation, hvor den herboende gennem mindst 4-5 år uden væsentlige afbrydelser har haft en fast arbejdsmarkedstilknytning i en beskæftigelse, som er særligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark, jf. notatets afsnit 2.4 om "Arbejdsmæssig tilknytning til Danmark".

Som eksempel 2 kan nævnes den situation, hvor den herboende gennem 7-8 år har haft en fast arbejdsmarkedstilknytning i en beskæftigelse, som ikke kan anses for særlig egnet til at medvirke til den pågældendes integration i Danmark, jf. notatets afsnit 2.4 om "Arbejdsmæssig tilknytning til Danmark".

Som eksempel 3 kan nævnes den situation, hvor den herboende har haft et længerevarende ophold i Danmark – i praksis ca. 12 år med opholdstilladelse – forudsat at den herboende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund, jf. notatets afsnit 2.1 om ”Varigheden af den herboendes ophold i Danmark samt besøg i hjemlandet”.